

не дотъгва. Никога да не правишъ на друго то ва, което не желашъ на тебе да сторятъ...

Внучетата бѣха забравили сливитѣ въ ржце и слушаха...

А баба Краса както ги поучваше, неусѣтно имъ заразказва за дѣда Господа и Исуса Христа. И предъ очитѣ на малкитѣ слушатели се откри небето...

Тѣ виждаха дѣда Господа съ бѣла брада седналъ на престола, вдигналъ дѣсница за благословъ; до него Исусъ Христосъ, а надъ тѣхъ, въ срѣдата трепти като гълъбъ свети Духъ... Свѣтятъ като слънце. А наоколо лекокрили ангели. Всичко въ злато и слънце, всичко въ цвѣтя и радостъ... И както бѣха въ небето — снишиха се надъ рѣката Йорданъ.

Исусъ нагази въ рѣката. Йоанъ Предтеча протегна ржка да кръщава, а гълъбъ — светий духъ, разпери крила надъ тѣхъ...

Кога бѣше свършена приказката — никой не разбра. И кой знае до кога щѣха да виждатъ кръщенето Господне! Ала едно рошоглавче извика:

— Бабо, азъ видѣхъ небето отворено!

Всички се опомниха и видението изчезна предъ очитѣ имъ.

— Какво видѣ, бабино?

— Дѣда Господа.

— Че то бѣше приказка, бе бабино!

— Приказка ли! — прошепнаха всички.

И на всички домжчнѣ, че било само приказка.

Ив. Кириловъ

КАКЪ ДВЕ ДЕЦА И ЕДИНЪ КОТАРАКЪ ОТЛЕТѢХА НА ЛУНАТА СЪ ЦЕПЕЛИНЪ

III.

МЕЧТИТѢ НА ТАТУНЧА. ТРЕСКАВИТѢ ПРИГОТОВЛЕНИЯ. ТАТУНКА СЕ СБОГУВА СЪ МАЙКА СИ. ОТЛЕТЯВАНЕТО

Цѣла нощъ Татунчо и Татунка не можаха да заспятъ отъ мисли за опасното пжтуване, което ги чакаше на другия день.

— Ами ако не литне кацата?

Или тъкмо се издигне на височина колкото кжщата и примусътъ спре или нѣщо друго се случуи? Нали тогава и двамата ще станатъ на соль върху